

СОЦІАЛЬНІ ПРОЄКТИ ТА ПРОГРАМИ В СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: СУЧАСНІ ІНІЦІАТИВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Соціальні проєкти та програми в сфері соціального забезпечення – це комплекс заходів, спрямованих на підтримку вразливих груп населення, подолання складних життєвих обставин, забезпечення соціальних прав і гарантій, а також підвищення якості життя громадян. Основна мета таких ініціатив – мінімізація соціальних ризиків (бідність, безробіття, інвалідність, сирітство) і сприяння соціальній інтеграції та адаптації.

Соціальні програми, як правило, мають довгостроковий характер і реалізуються на державному чи регіональному рівні (наприклад, програми підтримки ВПО), тоді як проєкти часто є короткостроковими ініціативами, спрямованими на конкретну проблему (наприклад, психологічна реабілітація дітей під час війни).

«Соціальна політика зосереджується на формуванні ефективних умов життя всіх членів суспільства, відносин між соціальними групами, забезпеченні ефективної зайнятості, створенні соціальних гарантій і умов для поліпшення добробуту населення» [1, с. 38].

«Соціальна політика – це система правових, організаційних, регулятивно-контрольних заходів держави з метою узгодження цілей соціального характеру із цілями економічного зростання» [1, с.38].

Войтюк М. зазначає: «Стратегічною метою соціальної політики є створення сприятливого соціального клімату і соціальної згоди на основі збалансування різних соціальних інтересів за допомогою певних механізмів, що забезпечують задоволення основних життєвих потреб населення і зростання якості життя всіх громадян» [2, с. 74].

Соціальні проєкти та програми в Україні охоплюють кілька ключових напрямів:

- підтримка вразливих груп населення;
- програми для осіб похилого віку, осіб з інвалідністю, дітей-сиріт, впо, сімей у складних життєвих обставинах. наприклад, догляд вдома, соціальна адаптація, підтримане проживання;
- територіальні центри соціального обслуговування надають соціально-побутові, психологічні, медичні, економічні та юридичні послуги;
- соціальна реабілітація та інтеграція;
- проєкти для осіб з інвалідністю (реабілітація, працевлаштування), осіб із залежністю, жертв домашнього насильства;
- програми соціально-психологічної реабілітації дітей, які постраждали від війни;

- проекти з інформування та консультування;
- матеріальна та натуральна допомога щодо надання продуктів харчування, одягу, засобів гігієни, палива для малозабезпечених сімей.

Отже, соціальні проекти та програми в сфері соціального забезпечення відіграють ключову роль у підтримці вразливих груп населення України, особливо в умовах війни та економічної кризи. Незважаючи на позитивні кроки, як-от децентралізація послуг і цифровізація, система стикається з викликами: недостатнім фінансуванням, бюрократією та нерівністю у доступі. Для вдосконалення необхідно посилити адресність, розширити фінансування, розвивати цифрові інструменти та залучати міжнародний досвід. Такі заходи сприятимуть підвищенню якості життя громадян і забезпеченню соціальної стабільності в Україні.

Список використаних джерел

1. Норкіна Т.П., Скарбун З.О., Тарханова Н.О. Соціальна політика та якість життя населення. *Економіка будівництва і міського господарства*. 2010. №1 С. 33-38.
2. Войтюк М.М. Особливості процесу інституціоналізації соціальної політики в сучасній Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 21. С. 73-76.